

Ääni nuorille-podcast

Jakso 4: Meidän mp somesta

Kesto: 00:30:04

[äänite alkaa]

Haastattelija 1: Kuka sanoo, ettei nuoria kiinnosta? Miltä kuulostaa, kun nuoret valitsevat itse, mistä puhutaan ja miten? Millaisia ratkaisuja haavoittuvassa asemassa olevilla nuorilla on yhteiskunnan ongelmiin? Oletko sinä valmis kuulemaan ne? Minun nimeni on Valentina ja olen studiolla varmistamassa turvallisemman tilan, periaatteiden toteutumisen sekä autan keskustelijoita keskustelun etenemisessä, nyt annetaan ääni nuorille.

Haastattelija 1: Tervetuloa kuulemaan nuorten ratkasuja ilmapiirin negatiivisuuteen, tänään Kadum tulee keskustelemaan mun kanssa hänelle tärkeestä aiheesta ja hän on mukaansa kutsunu Sallan, haluisit sä Kadum, kertoo vähä itsestäs ja siitä, et miks tää aihe on sulle tärkeä?

Puhuja 1: Moi, kiva olla täällä mukana ja mä olen Kadum, mä opiskelen lähihoitajaksi ja mä olen pelannut futista niin kauan, mutta nykyään mä käyn salilla, joskus siis tekee mieli kokeilla jotain uutta.

Haastattelija 1: Mites Salla? Haluisit sä kertoa kans vähä ittestäs ja siitä, et miks tää aihe on sulle tärkeä?

Puhuja 2: Joo, mun nimi on siis Salla Varpula ja mä oon Hesarin, eli Helsingin Sanomien HS Nytin tuottaja ja HS Nyt on siis meidän semmonen niinku erityisesti nuorille suunnattu osio ja some. Tää aihe tietty liittyy paljo mun duuniin, et silleen, me vaikka siellä HS Nytissä silloin ku sitä lähettiin miettimää, et mitä kaikkee me halutaan sinne tehdä, niin just tavallaan mietittiin sitä, että miten sais niit positiivisii uutisii ja ehkä vähä semmost kevyempää sisältöä, koska maailmassa on tosi paljon synkkyttä ja on ilmastonmuutosta ja hintojen nousua ja energiakriisiä ja kaikkee tällast, mikä tulee siel medias vastaan ja sit, et ois jotai vähä niinku kevyempää ja ilosempaa siel joukossa myös.

Haastattelija 1: Joo, sä meetki jo syvälle tähä meidän tän päivän aiheeseen. Voisin aloittaa tämmösellä kysymyksellä, ku media nousee usein esille, ku puhuttaa nuorten kanssa ilmapiirin negatiivisuudesta, millasii vaikutusii te näätte, et medially on ilmapiirin

negatiivisuutee?

Puhuja 1: Siis nykyään on paljon semmosii vaikutuksii nuorille ja varsinkin nykyään on, maailma on semmonen nopea maailma ja lyhyet videot pitää katsoo ja tuhlaa omaa aika ja mä olen myös kokenu sitä, että kun ollaan semmosessa TikTokissa, katsoo videoita ja sitten huomaat, että olet tuhlanut viis-, kuus tuntia siihen ja sitten et tehnyt mitää ja sitten aiheuttaa stressii ja masentaa, kosk ei tehnyt, mitä sun pitää tehdä. Esim läksyjä tai ihan päivän perusjuttuja.

Puhuja 2: Joo, mä tunnistan kyl ton tai että mä ite kans vietän paljon aikaa TikTokissa ja myös töissä tai et me tehdään töissäki TikTokkiin videoita, niin siel kyl saa helposti uppoo aika hyvän ajan ja sit tavallaan ne algoritmit on viel vähän sellasii, et ne saattaa viedä sut aika synkkiin paikkoihin välillä, et mä en tiä, mul ei ehkä täl hetkel, mut sillon ku sota alko Ukrainassa tai ku Venäjä hyökkäs Ukrainaan, niin siel tuli tosi paljon sitä sota-sisältöö TikTokissa, mä en tiedä, tuliks sulle? Mut niinku niit videoit sieltä Ukrainasta, nii se oli aika rankkaa tavallaan saada mont tuntii päiväs sellast niinku ns vähä niinku suoraa lähetystä rintamalta.

Puhuja 1: Siis mä ite olen poistanut se TikTokin pitkän aika sitten, koska mä huomasin, ettei saa mitään hyöty, koska sun aivot ei kestä sitä, että tulee paljon tietoja samaan aikaan ja ei oo semmosiin syvällisiä, hyödyllisiä juttuja ihan kaikki lyhyet, sen takia mä olen poistanu sitä. Ois hyvä, että kattoisimme, löytyy sosiaali mediassa paljon hyviä juttuja, esim. kuten tämä podcast, joku semmonen pitkä, että saat ihan semmonen, jotain hyöty, miten voit hallitse omaa aikaa, miten voit tehä omaa projektii, semmosii juttuja. Mutta siis TikTokissa on tehty sillee, että tuhlaa oma aika.

Puhuja 2: Ja sit niinku toi, toi ku mitä kysyit, et media nousee esiin usein ilmapiirin negatiivisuudest puhuttaessa, nii must tuntuu, et se on usein sellast, et miks kirjoitetaan vaan negtiivisist asioista ja näin, nii en mä tiä, ehkä siihen vois sanoo, et on tavallaan uutiskriteerit, joiden mukaan yleensä juttui kirjoitetaa, et ne on vaik sillee, että onks se kuinka lähellä Suomea, se tai kuinka läheinen asia niille lukioille, se tapahtuma tai et onks se kuinka ajankohtanen, kuinka poikkeuksellinen niin kun tavallaan tapahtuma se on ja sitte tavallaa monet hyvät asiat, niin ne tapahtuu hitaasti, ku taas monet onnettomuudet ja tollaset tapahtuu nopeesti, nii sit se tavallaa, ehkä meilt menee ohi sellasii pitkän aikavälin hyviä muutoksia, koska ne ei tapahdu niinku, ne ei oo poikkeuksellisii tai ne ei tapahdu silleen yön yli, et sä voit sanoo, et nyt tavallaan tapahtu jotain, et usein sen takii must tuntuu, et just negatiiviset asiat ehkä nousee helpommin

uutisiks.

Haastattelija 1: No, mä kuuntelin tässä teidän puhetta noista TikTokeista ja siitä, niin et kaikki on jotenki lyhyttä ja ytimekästä ja aikaa tuhlaavaa ja tulee kyllä mieleen, ihan uutismediassakin yhdistyy samanlaista periaatetta myös nykypäivänä, et jos mietitää vaikka klikkiuutisia, nämäkin 10 asiaa teet arjessasi väärin -tyyppisiä otsikoita, jotka saa sut klikkaamaan ja sit se sisältö ei välttämättä ookaan mitään uutta tai merkitsevää, onks teillä kokemusta tälläsest?

Puhuja 1: Siis se on totta, että mitä sä sanoit, aina siis nää otsikko, semmonen saa sun huomion, mutta sisältö on semmonen turhaa tai ei, siis ihan tuhlaat omaa aika. Ja nykyään, siis mä katon, ihan kaikki on vanhoja mulle, esim, jotka opettaa, mitä treeni salille, ne on tuttuja ja sitten musta tuntuu, että ei mitää uutta, vaan että sanoo, että tule katsomaan tää video, mutta se on ihan vanha semmonen treenitekniikka tai semmosta. Jos puhutaan ihan uutisesta, mitä tapahtu maailmassa, nii sekin on, voi olla, että semmonen, toistuu sama uutiset ja samat ne kaikki, nii.

Puhuja 2: Nii, ehkä tälle ite toimittajana ja otsikoita paljon tekevänä ihmisenä, en iha osta tota klikkiotsikko-termiä tai että totta kai, ku mä kirjotan jonku jutun, nii mä halun, et joku klikkaa sen tai et se on niinku, jos joku lukee vaa otsikon, nii se on vähä niinku huono asia mulle, koska totta kai mä halun, et se ihminen lukee sen koko jutun, mitä on vaival tehty, et enemmän mä ehkä puhuisin sillee mysteerioitsikoista, joita pyritään kyl välttää, et sillee, tai pettymysotsikoista, et jos sä tolleen petyt, ku sä katot jonku tai luet jonku jutun tai katot jonkun videon, niin sithän se on totta kai huono otsikko, mut klikattavuus on hyvä asia mun mielestä.

Puhuja 1: Mutta siis mä suosittelen myös, että jos esim olet pettynyt tai tapahtunu sulle jotain surullista, ei kannata katsoo, mitä sul on tapahtunut, koska sulla herättää enemmän tunteita. Kannattaa kattoo jotain semmonen naurattava komedia, semmonen joku muuttaa sun fiilikset. Mul on käyny semmosta, että silloin kun mä olen huomannut, kun korona tuli maailmaa, silloin mä katoin ihan vain koronauutiset, se aiheuttanut mulle jännityksiä, koska mä seuraan sitä ihan koko ajan, mutta huomasin, kun katoin jotain uutta, semmonen komedia, jotain hyvää antaa mulle, hyödyttää mun elämää, siis se vaikuttaa mun unirytmii ja kaikki.

Puhuja 2: Joo, toi on kyl totta, silloin just ehkä pahin korona-aika, nii mä en pystyny kattoo mitää kauheen synkkää Netflixist vaikka, et mä katoin tosi paljon vaan jotain deittailurealityjä tai jotai tämmöst tosi, tosi, tosi kevyttä et sit ku mul oli just kesken joku silloin,

joku, muista, oliko se Walking dead tai joku tommonen zombisarja, sit mä olin sillee, et ei, mä en pysty tähän tällä hetkellä.

Haastattelija 1: Mites, me puhuttiin nyt niinku negatiivisista uutisista ja siihen, niihin uppoutumisesta ja vähän, Salla, mainitsitkin siitä, että positiivisia uutisia ylittää uutiskynnyksen silloin, jos jotain positiivista tapahtuu, mutta onko olemassa sit positiivisia uutisia? Onko niitä välillä?

Puhuja 2: On tietenkä, et jotkuthan lehdet on jopa järkännä semmosii niinku hyvän mielen uutisten päivä tai viikko, mä en muista, et oliko se Ilta-alehti tai Ilta-Sanomat, jol on ollu semmonen niinku ihan printtilehti, joka oli, että vain hyviä uutisia. Mä nyt ite ehkä ajattelen, että toimittajan työhön kuuluu se, että me halutaan paljastaa tai kertoo jostain yhteiskunnallisest ongelmasta, jotta se voidaan korjata, jotta maailmasta voi tulla parempi paikka, et tavallaan sitä positiivisuutta tai et niistä negatiivisissa uutisissa voi olla positiivinen tavote, jolloin sit tommoset hyvän mielen, tehdään vain hyviä uutisia, ei välttämät vie tai edistä maailmaa tai ei vie maailmaa mitenkää paremmaks tai niinku poista mitää ongelmii, jos kerrotaan vaa hyvist asioista, et mä ehkä kääntäisin tän tällä tavalla, mutta on niitä hyviäki uutisia silti olemassa.

Puhuja 1: Joo, totta kai, siis löytyy uutisista paljo hyviä uutisia ja riippuu susta, mitä sä halut, mitä sä etsit, esim löytyy paljon joku, jotka siis hyödyntää sun terveys. Mä olen saanut paljon vinkkejä, jotka siis liittyy, esim mitä ruokaa saa syödä ja mitä voi siis lopettaa ja mitä on, siis ruuat, voi saada niistä esim proteiini ja hiilihydraatteja ja hyvää rasvaa ja semmosii.

Haastattelija 1: Mites Kadum sulla? Moni nuori sanoo, et ei lue enää uutisia, koska ei jaksa sitä negatiivisuutta, mitä se siellä ehkä varsinki viime vuosina on ollu? Onko sulla? Ootko ite tällases tilanteessa vai luetko edellee uutisia?

Puhuja 1: No siis mulla on käynä sama, esim jos kattoo tai lukee omaa kotimaa uutisii ja varsinkin siis, jos lukee huonoo aikaa, että silloin kun menossa nukkumaa, totta kai siis herättää paljon tunteita ja muistoja. En mä suosittelen siihen aikaa, että lukee uutisia, mutta totta kai pitää, siis lukea uutisia, että tietää, mitä tapahtuu maailmassa, mutta ei semmonen, ihan koko ajan katsoo uutisia, semmonen ihan utelias, vain tietää, mitäs tapahtuu, mutta jos sä meet sillee, että sä näät, se vaikuttaa suhun, että masentunut, kannattaa lopettaa ja tehdä jotain muuta kuin siis lukee tai kattoo uutisia. Mutta kun sä huomaat, että sun mieliala on hyvä, sitten mä suosittelen sulle, että katso totta kai, mitä tapahtuu maailmassa ja.

Puhuja 2: Jep, ei kannata mennä nuoren tai aikuistenkaan tavallaan siihen, puhutaan dooms-scrollaamisesta, et niinku miten sen nyt suomentais? Joku tuomionpäivän selailu, et tavallaan menee sellaseen niin kun putkeen, jossa vaan ehkä niinku varsinki sotauutisten tai koronauutisten, silloin ku niit oli, et tavallaan vaan jatkaa ja jatkaa ja jatkaa ja sit sä niinku meet semmoseen hirveeseen ahdistuskuplaan, et se ei oo hyvä asia, mut kyl totta kai kannattaa, samaa mieltä, et kannattaa pysyä perillä siitä, mitä maailmas tapahtuu, mut sit tavallaa, et jos joku nuori vaikka saa uutisensa vaik jostain somesta, seuraa vaik Instagramissa jotain medioita, niin jos se on se uutisten seuraamisen taso, mihin sil hetkel pystyy, nii se on must täysin fine, ei kaikkien tarvi mitää paperilehteä lukee tai kattoo kympin uutisia, et se voi olla tosi erilaista tai et jos sanotaa, et nuoret ei lue uutisii, nii ne ehkä lukee niit tai kattoo niit TikTokist tai somest tai seuraa niit tosi eri kanavist, mitä niinku ehkä aatellaa, perinteisesti uutiset saadaan.

Puhuja 1: Mä olen löytänyt hyvä semmonen Youtuben kanava, joku lukee kaikki maailman sanomalehdet ja hän tulee kertomaan näitä kaikki ja sitten hän antaa mielipide, ei semmonen, vain kattoo videoita TikTokissa tai Instagramissa. Siis ne tekee semmonen ahdistus, koska et tiää, mitä siellä tapahtuu, esim jos on, jossain maassa on sota ja sä näät vain videoita, siis sodasta videoita, sä luulet, että se on, elämä on vain sota, mutta, ja sitten se aiheuttaa sulle, että se ei tee mitää, mutta jos sä katot ihmiset siis selittää sodasta, mitä siellä tapahtuu, ei vain videoita ja sitten sulla on idea, että milloin tää tapahtu ja milloin tää loppuu, mistä tää on alkanut, mitä sen takana on, miten siis, siin sodasta on haluu että vaikuttaa sun maailmaa ja sitte, nii semmosta.

Puhuja 2: No silloin ku mä opiskelin journalistiikkaa, nii sillo oli joku kunnon trenditermi, rakentava journalismi tai joku ratkaisukeskeinen journalismi, hienoja sanoja, mut tavallaan se on just tota, koska ajatellaa, et jotenki vaan huonojen asioiden kertominen niinku passivoi ihmisiä, et sit niist tulee niinku passiivisia, ku ne vaan saa sellasta, et kaikki on hirveetä ja maailma tuhoutuu, nii sit tulee vaa, et semmone, et sä ite vaa synkistyt ja oot, et no miks mun pitäis tehdä mitään, et sit just, sä saat nää taustat ja jos siin jutus vaik kerrotaan sitte, että mitä tavallaa on tehty, et nää asiat muuttuis tai mihin tää kehitys on menos, nii sit voi tulla tavallaa semmonen vähä niinku voimaantuneempi olo sen uutisen kattomisen tai lukemisen jälkeen, koska tulee vähä semmonen, et okei, tässä on toivoa.

Puhuja 1: Siis mulla kävi näin, että kun korona-aikana silloin, kun mä olin kotona kattomassa ja seuraa uutisia, silloin sen jälkeen ehkä viikko tai viikko mä olin himassa vaan, sen

jälkeen, kun mä kävin ulkona, siis mä luulen, että siel ei oo mitää tai ei kukaa ihmisiä ulkona oikeesti, mutta ku mä huomasin, että ihmiset kävelee, tekee ihan normaalisti, oikeesti mä sano, että mä olen tuhlannut mun aika siellä kotona, seuraa uutisia ja sen lisäksi ei kannata myös vain seuraa uutisia ja sitten kerrot sun frendille ja kaikille negatiivisia uutisia, koska annat susta kuva, että aina sulla on vain negatiivisia uutisia, pitää kertoa ihan kaikista, puhua kaikista, ei vaan siis surullista uutisesta ja nii.

Haastattelija 1: No Kadum vastasitki, että sä luet uutisia, mä voin ite myöntää olevani yks niistä nuorista, joka ei lue uutisia.

Puhuja 1: En mä lue paljo uutisia.

Haastattelija 1: Et jos on jotain tiettyä, mitä haluan tietää, nii sitte, mut yleensä saan kuulla sit kavereilta tai sosiaalisessa mediassa kyllä kaveritkin postaillee, jos on niinku jotain oikeesti, mitä täytyis tietää, mutta mites, jos me haluttais saada nuoret lukemaan enemmän uutisia, eikä nyt puhuta välttämättä perinteisestä, niinku uutislehdistä, vaan niinku et millä tavalla me voitais tuoda ne uutiset nuorille niin, et ne ois heille kiinnostavia?

Puhuja 1: Jos media tekee yhteistyötä Youtuben vaikuttajan kanssa, mistä nuori tykkää, esim sen lisäksi voi tehdä semmosii lyhyet videot ja voi tehdä sillee, että liittyä mitä hän tekee, se hänen sisältö ja sitten voi tehdä sillee sen mukaan joku semmonen, että nuoret eivät kyllästyä. Siis pitää tehdä semmosii tai, jotka, niil on kanavat Youtubessa, jotka semmosii, vaikuttaa nuorii tai nuoret rakastaa häntä, jotka seuraa sitä, hänellä pitää, semmonen hänen kanssa keskustella, että miten voi tehdä sillee, että siis nuoret kiinnostaa lukea uutisia, että hänen kautta voi tehdä joku semmonen idea, koska nuoret, kun esim joku, sillä on videokanava, että tai Youtuben kanava, ne kiinnostaa, mitä hän kertoo niille ja ne kuuntelee ja matkii häntä ja mitä hän sanoo, aina siis ne noudattaa sitä. Jos hänelle, hän sanoo niille, että nuorille, kannattaa lukea uutisia, niiden kiinnostaa kuuntele uutisia ja sen lisäksi voi tehdä semmonen uutiset, että lyhyesti ja niiden kanssa voi liittyä joku kuvat, joku videot, joku nuoret kiinnostaa kuuntelemaan ja lukemaan uutisia.

Puhuja 2: Jep, must täs on niinku kaks asiaa, et toinen on, et mennä sinne, mis ne nuoret jo on, eli just niinku Youtube, TikTok, Insta, mitä alustoi sillä hetkel nyt niinku jengi käyttäköö ja sit toinen on sillee, et tehdä juttuja niitten nuorien maailmasta ja tavallaan kuulla niitä, et must tuntuu, et aika usein tehhän juttui, jotka koskettaa nuorii, kuulematta nuoria itse lainkaan, et jos mä vaik mietin, mul on nyt jotenki koko ajan tää TikTok esimerkkinä – vaihe –,

mut et sillon ku oli juttuu siit, et siin on niinku tietoturvaongelmia, nii siin vaa jotenki tuntu, et niitten niis tosi monis jutuis oli semmonen klangi, että aikuiset kauhistelee, että miten ne nuoret voi käyttää tommosta kiinalaissovelluta, mut ei kysytty kertaakaan niilt nuorilta, et miks te käytät tätä, et mikä tässä sovellukses on siistii tai milt sust tuntuis, jos tää kiellettäis tai sillee, et se tuntuu välil vähä hassult, että joka on totta kai median semmonen perisynti, et koko ajan näkee, että kirjoitetaan ihmisistä kuulematta niitä ihmisiä itseään ja sitte toinen totta kai se, että menee just sinne alustoille, mis ne nuoret on, et me vaik tehään just someen suoraan tosi paljon just vaik sanoit, et uutiset lyhyesti, nii ollaa vaik tehty sellasii, tässä viis asiaa, mitä tapahtu täl viikol mitä sun pitäis tietää -tyyppisii videoita.

Haastattelija 1: Nonii, siel olik selkeitä ratkasuja. Miltä nää Kadum sulle kuulosti?

Puhuja 1: Se kuulosti ihan sopivalta ja nii.

Puhuja 2: Tavallaa jotenki mä aattelin myös, et just se niitten kevyempien juttujen tai must tuntuu, et välil vähä niinku mollataan sitä, että no miks nuorille kirjoitetaan vaa niinku kevyist aiheista ja niinku vaa viihteestä ja näin, mut mun mielest se sitte sillee madaltaa sitä kynnystä tarttuu sit jatkossa johonki myös, ei pelkästään viihdeutisee, jossa niinku vaik sanotaa, et sä luet vaan vaikka Temptation Islandista uutisia tai jostain tosi-tv-sarjasta, niin sitte tavallaan, sit sul on, tulee siihen kuitenkin tapa, et sä meet sinne jonku Ilta-Sanomien sovellukseen tai Hesarin sovellukseen, nii sit sul tulee semmonen tapa siitä ja sitte niinku, sit sä ehkä jatkos, vaikka parin vuoden päästä luet jo jotain muuta, et se sillee madaltaa sitä uutisten käytön kynnystä, et sen takii mä niinku pidän kans sellasii kevyempii juttui tosi tärkeinä, et me ollaan vaik kirjoitettu 10 kappalet, jos riimitellään suikkareista, et niinku jotain tälläst, se voi olla tosi tyhmä juttu tai jotain tollasta, mut niinku sit, jos se saa tavallaan, opettaa käyttämään sitä mediaa, nii sit se on must hyvä asia.

Haastattelija 1: Nyt me on puhuttu paljon negatiivisuudesta mediassa, mut mites sitte, jos me tuodaan tää median vaikutukset sit iha yleiseen ilmapiiriin, niin miten tää näkyy, tää negatiivisuus meiän nyky-yhteiskunnas?

Puhuja 2: Nii, mä en jotenki ite koe, että nyky-yhteiskunta ois jotenkin erityisen negatiivinen, et sen takii must tuntuu, ku mä mietin tätä kysymystä, et mä en osaa vastaa tähän, et ehkä sillee, et miten, mä voin sanoo, et miten medianäkymä vaikuttaa siihen yhteiskunnan ilmapiiriin, nii voi olla se, että tavallaan aihevalinnat ja näkökulmavalinnat, kuka pääsee ääneen, niin sit se voi niin kun muokata sitä, että miten se maailma näyttäytyy, et nyt vaikka, jos

mietitään, mitä tällä viikolla on puhuttu paljon, on vaikka toi koulushoppailu, joka meinaa siis sitä, että vanhemmat halua koittaa valita, et mihin kouluun niitten lapsi päätyy, että ne ei päätyis jotenki lainausmerkeissä huonomaineeseen kouluun, nii sit tavallaan, ku media uutisoi niist, nii sit niist kouluist voi tulla huonomaineisia, koska media sanoo niit huonomaineisiks, vaik ne ei välttis ois mitenkää huonoja kouluja, et tollee voi käydä, et siit tulee semmonen itseään toteuttava lupaus tai ennustus, mutta nii, mä en tiä, onks sul semmonen olo, että nykyään on ihmiset jotenki negatiivisempia ku ennen?

Puhuja 1: Siis mä olen kuullut ihmisiltä, jotka, siis vanhoja ihmisiä, ne sanoo, että menneisyydessä oli paljon, elämä oli paljon parempi kuin nykyään elämä, mutta siis totta kai, siis sosiaalinen media on vaikuttanut paljon elämään ja ihmisten käyttöä ja sen lisäksi, että siis sosiaalinen media on vaikuttanut ilmapiiriin, esim ihmiset on, eivät tyytyväisiä heidän elämästä, että aina haluis matkii, mitä nää katsoo siellä sosiaalinen mediassa, siis mulla on semmosii paljon, mä olen nähnyt ihmisii, jotka, vaikka niillä on paljon semmosii hyviä juttuja elämässä, mutta siltikin heidän elämä, semmonen masentaa ja näin, ne halua lisää ja lisää, koska ei oo tyytyväinen, tyytyväisii, että ne haluis, niillä on elämä sama, mitä ne katsoneet siellä, siis Instagramissa tai TikTokissa, joo.

Puhuja 2: Toi on kyl totta, et ei osaa niinku tyytyy siihen, mitä on jo, koska koko ajan peilaa sitä, että mitä muil on, ehkä se korostuu sillee just, ku on some ja sitte siel somes kuitenkin kaikki antaa aika sillai kiiltokuvaversio niitten elämästä, et eihän se välttämät oo totta, et jollain ois asiat niin hyvin ku se näyttää, et Instagramis, et sil ois, et harva ehkä sit jakaa somessa ittestään semmosii huonoit hetkii tai jotain, että olen nyt työtön -tyyppisiä, vaan enemmän sitten niit, et nyt mul on hyvä työ tai nyt mul on tämmönen uus merkkilaukku tai uus, uudet vaatteet tai mitä tahansa, nii sit siit tulee helposti semmonen harhaluulo, että kaikil menis koko ajan tosi hyvin, vaik se ei oo totta.

Puhuja 1: Esim ennen, että jos joku halua ostaa uus paita, se kysy, että onks tää, siis paita, että lämmittää mua tai takki, mutta nykyään kysytää, onks tää uus takkimerkki uus tyyli, eivät kysy, että onks tää, lämmittää mua, sen takii nyten aina kaikki, siis vaatekaupat, ne vaihtaa tyyli, että siis mitä olet pukeutunut tänä vuonna, ensi vuonna se on vanha, sun pitää, et saa siis laittaa se päälle, koska se on vanha tyyli, sun pitää ostaa uus, nii sen takii nykyään elämä, pitää ostaa uus, osta uus, että sä olet tyytyväinen sun elämässä ja.

Puhuja 2: Jep, mä oon jotenki ite viime aikoina tosi paljon kelailu tota, että se on

jotenki kauheeta, että meidän onnellisuuden tunne tulee jostain ostamisesta ja kuluttamisesta tai et iteki kyl tunnistaa sen, et ku ostaa jonku uuden vaateen, nii tuleehan siit nyt hyvä mieli, mut koittanu jotenki pyrkiä siit eroon, et ei hakis jotain dopamiinikiksejä ostamisesta, se on jotenki kamalaa.

Puhuja 1: Mä huomasin tää siis ihan pitkä aikaa sitten, kun mä olen tuhlannut paljon rahat, että siis kun esim tilaa jotain netistä ja sitten tulee sulle se kirjeposti, että tää on tullut, sulle se herättää paljon semmosia hyviä tunteita, nii ja sitte ostat ja ostat ja huomaat, että sä oot tuhlannut omat rahat ja nii. Ja sitte huomasin, että pitää olla ihan tyytyväinen, mikä sul on, sun pitää käyttää, mikä sul on vaatteita ja samat asiat verrataan, että sulla on ystäviä, että sulla pitää olla tyytyväinen, mikä sul on ystäviä täl hetkellä, tutustu niihin ihan tarkasti ja esim. pitää käyttää, mikä sulla on tällä hetkellä, ei kannata mennä niiden kanssa, mitä sä näät sosiaalinen mediassa, että pitää ostaa lisää, tutustuu uusii ihmisii ja näin ja näin.

Puhuja 2: Jep ja jotenki just toi, että oot jotenki innoissaan siitä sit, et ensin sä oot innoissaan sillon ku sä klikkaat sen jonku asian sinne ostoskoriin, sit se tulee, se kirje ja sitte sä avaat sen paketin, niinku tavallaa, et täs on mont semmost hetkee, mist sä saat semmosen, et ei vitsi, jes, sellasen niinku, no kiksit, mut sitte sen kerran ku sä oot yhen kerran käyttäny sitä vaatetta, nii eihän se enää to sulle samanlaist iloo, et se on vaan se uutuus, joka siin ninku tuo sen ilon, et sit pitää ehk miettii, et onks tää kovin niinku.

Puhuja 1: Ja vaikuttaa myös ihmisten suhteet nytten, kun on suhteessa ja tulee semmonen vähän tylsä ja pitää vaihtaa sitä ihminen, eivät korjaa, mitä sun ongelma siellä on, esim jos sun talossa on, yks lamppu meni rikki, halut sä vaihtaa kokonaan talon vai korjaat sä sen lampun? Ihmiset nykyään, ne tekee samanlail.

Puhuja 2: Nii, hyvä vertauskuva ja just sillee tossaki, et ku some tavallaa koko ajan heijastaa, peilaa sitä omaa elämäänsä, ehkä ei pitäis, mut sit jotenki tulee semmonen just, harhakuvitelma, et kaikil on koko ajan jotain uutta ja kaikil on vaik joku, koko ajan joku matka, et kaikki on, must tuntuu, et yhes vaihees mä olin sillee, et kaikki mun kaverit on koko ajan jossain matkoilla, siitki tulee semmone, et niinku pitäis koko ajan tapahtuu elämäs tosi paljon, mut oikeestaan pitäis etsiä sitä onnellisuutta siitä omasta arjesta ja niist asioist, mitä on ja.

Haastattelija 1: Ite tykkään aina nostaa esiin, ku puhutaan ennakkoluuloista, niin sen, kuinka tärkeetä on meille jokaselle, et me haastetaan niitä meidän omia ennakkoluuloja, et usein sulle tulee mieleen joku ajatus heti kun sä astut johonki tilanteeseen ja on tärkeetä, et ainaki

välillä kyseenalaistaa sen ensimmäisen ajatuksen ja miettii, et mistä, miks mä ajattelen näin, mikä on johtanut siihen että mulla on tällaisia ajatuksia ja miettii, et onko ne ehkä oikeita vai pitääkö ajatella hetki pidempää.

Puhuja 1: Mä voisin sanoo, että sä voit kattoo ittees ihan ylhäältä ja sä näät, että miten sä ajattelet, mutta jos olet tilanteessa, sä et huomaa, millaisia sulla, ajatuksia on, mutta jos sä on, lähet sun kropasta vähän pois ja näet itse ihan sama kuin joku toinen ihminen, sä näät ittes, millanen sä oot ihminen tai millanen sä, sun ajatuksii sulla on.

Haastattelija 1: Mites, onko teillä mielessä vielä jotain, mitä oisitte halunnu sanoa?

Jotain, mitä oisitte toivonu, että oisin kysyny, mutta jätin kysymättä?

Puhuja 2: Ei mul ainakaa taida tulla mitään ihmeempää mieleen.

Puhuja 1: Ei mullakaa.

Haastattelija 1: Hei, kiitos tosi paljon, kun tulitte.

Puhuja 1: Kiitos.

Puhuja 2: Kiitos.

Haastattelija: Tule jatkamaan keskustelua meidän kanssa Instagramissa, ät ääni nuorille.

[äänite päättyy]